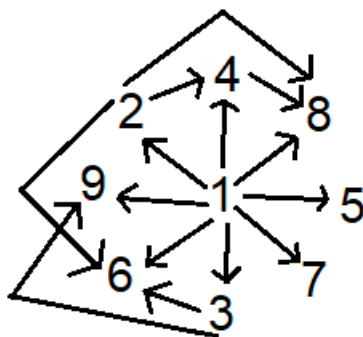

Fiks 2021/2022 úloha č. 14 „Kamery“

Kryštof Olík

V ZOO máme celkem $N-1$ kamer, ze kterých každá je označená indexem i , které je v rozmezí přirozených čísel $\{2, \dots, N\}$. Index číslo jedna patří centrálnímu serveru. Dále platí, že jsou kamery propojeny jednosměrným kabelem, který vede z kamery s indexem i do kamery s indexem j pokud $i \mid j$, čili pokud index i dělí index j beze zbytku. Každá kamera vysílá rádiové vlny ve frekvenci přirozených čísel.

Grafické znázornění kabelového připojení

Část 1

1/4

Naším cílem je vymyslet algoritmus, ve kterém kamera vezme svůj index i a přiřadí si frekvenci vysílání takovou, aby žádné kamery připojené kabelem k ní neměly stejnou frekvenci. Zároveň je naším cílem, aby počet různých frekvencí byl co nejmenší.

Nejdůležitější je si najít všechny dělitele indexu i – ty si označíme písmenem D . Například pro $i = 8$ platí, že $D = \{1, 2, 4, 8\}$. Z toho můžeme zjistit všechny zapojené kamery, které vedou do kamery s indexem i : to je množina $D \setminus \{1, i\}$. Teď už zbývá jenom zjistit jaké frekvence mají zapojené kamery, ale jak?

Vytvoříme si rekurzivní funkci. První si nastavíme základní frekvenci = 1, ke které budeme postupně přidávat. Pokud $D \setminus \{1, i\} = \{\}$, tak také frekvence 1 zůstane. Začneme iterovat přes seřazenou množinu $D \setminus \{1, i\}$. Rekurzivně zavoláme tuto samou funkci, abychom zjistili frekvenci iterované kamery. Dále postupuje takto: pokud se poslední frekvence předešlé kamery nerovná té zjištěné, tak přičteme ke frekvenci 1. V pseudokódu by se tato funkce napsala takto:

```
def frekvence_kamery(i):
    predesle_kamery = D \ { 1, i }
    frekvence = 1
    posledni_frekvence_predesle_kamery = 0
    for kamera in predesle_kamery:
        frekvence_predesle_kamery = frekvence_kamery(kamera)
        if (posledni_frekvence_predesle_kamery != frekvence_predesle_kamery):
            frekvence += 1
        posledni_frekvence_predesle_kamery = frekvence_predesle_kamery

    return frekvence
```

Předpokládám, že si zkusíš/te pokusit se na frekvence všech dělitelů a jako výslednou frekvenci vybrat největší číslo, které není obsazeno žádným z nich. To ale popsany algoritmus bohužel nedělá.

Uvaž např. $i = 20$. Pak máme

$\text{predesle_kamery} = \{2, 4, 5, 10\}$ a jejich frekvence jsou postupně 1, 2, 1, 2. Výsledná frekvence by tedy měla být 3. Podle Tvého algoritmu to ale bude 5,

protože v každém ze čtyř kroků jsou poslední dvě frekvence odlišné.

+ 1 za myšlenku

To bohužel neznamená,
že skutečně nalezneme optimální
počet frekvencí. Jak si můžeme
být jistí, že nikdy
nepoužijeme žádnou navíc?

Na konec nám zbývá dokázat, že algoritmus opravdu najde pro všechny kamery frekvenci tak, aby bylo různých frekvencí co nejméně, a že je algoritmus konečný. Díky tomu, že rekurzivně postupujeme a zjišťujeme všechny frekvence napojených kamer, si můžeme být jistí, že opravdu najdeme nejmenší možný počet frekvencí.

Algoritmus je konečný - sice se ve funkci nachází rekurze, ale ta se pokaždé zastaví poté co dojde na index, u kterého platí $D \setminus \{1, i\} = \{\}$.

Tímto jsme vytvořili algoritmus, díky kterému si může každá kamera, která má v paměti uložený svůj index, nastavit správnou frekvenci.

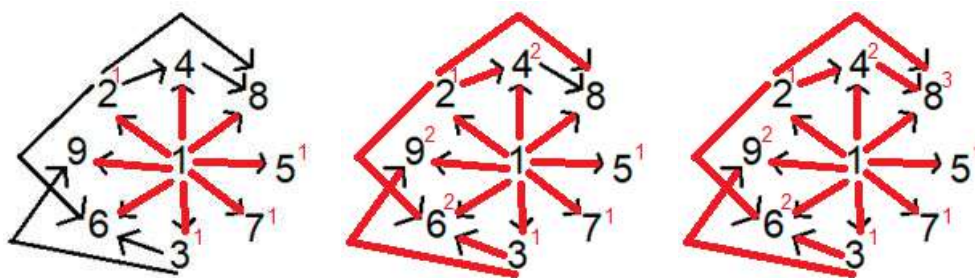
Část 2 3/6

Ve druhé části musíme splnit stejné podmínky jako v první, čili každé kameře přiřadit frekvenci takovou, aby nerušila kamery připojené na ní, a zároveň, aby různých frekvencí bylo co nejméně. Je tu však jeden háček. Tentokrát kamery nemají uložený svůj index, ale mají uložený počet vstupních a výstupních kabelů. Zároveň můžeme každou sekundu posílat přes kabelovou síť bit.

První sekundu vyšle centrální počítač bit do všech kamer. Kamerám, které mají pouze jeden vstupní kabel, nastavíme frekvenci 1 (o kolikáté kolo/sekundu se jedná). Dále z těchto kamer vyšleme bit do dalších kamer. Kamery, do kterých přišel počet bitů, jako jejich počet vstupů, vyšlou bit do všech výstupů a sobě nastaví frekvenci stejnou jako momentální kolo. Toto opakujeme do té doby, dokud nemá každá kamera svou frekvenci.

+ 2

Pro lepší představu je tady graficky znázorněn příklad, kde $N = 9$:

Červená znamená kabel, do kterého už byl poslán bit. A červené číslo je nastavená frekvence kamery.

Ještě nám zbývá dokázat, že algoritmus opravdu funguje. Jelikož je kamera závislá na všech vstupních kamerách, které společně s informací času dávají kameře všechny potřebné informace, tak se nemůže stát, že by se nastavila špatná frekvence – nikdy se nenastaví stejná frekvence jako frekvence sousedů. Můžeme se kouknout na jakýkoliv příklad a uvidíme, že poslední signál dojde do kamery opravdu v ten správný čas. A jelikož signál se zasílá dál ihned po všech vstupních signálech, tak si můžeme být jistí, že bude frekvence nejmenší možná.

Podívat se na

jakýkoliv příklad

bohužel nestačí.

Abychom skutečně

ověřili správnost, museli

bychom se podívat na

Všechny příklady – a teď je
v tomto případě nekonečně mnoho.

Milý Kristofe,

je vidět, že jsi uvažoval správným směrem. Bohužel jsi příliš naivně přišel,
proč Tvé algoritmus funguje správně. To by Ti bývalo nepříjemné i pomohlo odhalit
chybku v první části. Dobrou naději získáváš 4 body.

Za organizátory zdraví

Martin